

Република Србија
ВРХОВНИ СУД СРБИЈЕ
У 58/05
03.08.2006. година
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд Србије у Београду, у већу састављеном од судија: Снежане Живковић, председника већа, Љубодрага Пљакића и Јадранке Ињац, чланова већа, са саветником Рајком Милијаш, као записничарем, одлучујући у управном спору по тужби тужиоца АД "АА", кога заступа АБ запослен у Предузећу "ББ", изјављеној против решења Министарства финансија Републике Србије Управе царина 01/11 број У/П-253 од 4.6.2004. године, у предмету царине, у нејавној седници већа одржаној дана 3.8.2006. године, донео је

П Р Е С У Д У

Тужба СЕ ОДБИЈА.

О б р а з л о ж е њ е

Оспореним решењем одбијена је, као неоснована, жалба тужиоца изјављена против решења Царинарнице Београд број У/П-6707/2003 од 19.2.2004. године, којим решењем је одбијен као неоснован захтев тужиоца за измену података за робу оцарињену по ЈЦИ-Ј1 број 2932 од 21.8.2003. године, 3357 од 22.9.2003. године, 3645 од 7.10.2003. године, 3817 од 17.10.2003. године и 4152 од 4.11.2003. године, ЦИ Панчево, а из разлога наведених у образложењу решења првостепеног органа.

У тужби којом оспорава законитост решења туженог органа због непотпуно и нетачно утврђеног чињеничног стања и погрешне примене материјалног права тужилац наводи да није спорно да је он у моменту царинења унео податке у царинске исправе који су били усаглашени са пратећом документацијом, али након царинења робе вршено је мерење приликом истакања робе од стране званично овлашћеног органа "ББ", где је утврђен пријем мање количине од оне која је по документацији требало да приспе због чега је тужилац благовремено поднео захтев у смислу члана 136. Царинског закона за повраћај више плаћене царине и других увозних дажбина. Предлаже да суд тужбу уважи, а оспорено решење поништи.

У одговору на тужбу тужени орган је у свему остао код разлога из образложења оспореног решења и предложио да суд тужбу као неосновану одбије.

По разматрању списка предмета, оцени навода тужбе и одговора на тужбу, као и по оцени законитости оспореног решења у смислу одредбе члана 39. став 1. Закона о управним споровима, Врховни суд Србије је нашао:

Тужба је неоснована.

Правилно је по налажењу Врховног суда Србије поступио тужени орган када је оспореним решењем одбио као неосновану, жалбу тужиоца изјављену против решења Царинарнице Београд од 19.2.2004. године, оцењујући да је решење првостепеног органа донето без повреде правила поступка, као и да је засновано на правилно утврђеном чињеничном стању и правилној примени материјалног права. Ово стога јер се из списка предмета види да је по предметним ЈЦИ - Ј1 број 2932 од 21.8.2003. године; 3357 од 22.9.2003. године; 3645 од 7.10.2003; 3817 од 17.10.2003. године и 4152 од 4.11.2003. године; ЦИ Панчево увозно оцарињена сирова нафта у укупној количини од 43.589.457 килограма у укупној вредности од 8.219.228,41 динар. Решавајући по захтеву тужиоца за измену података за оцарињену робу, јер је приликом истакања нафте у Рафинерији нафте Панчево записником "ББ" констатована количина од 43.123.301 килограм, због чега тужилац захтевом потражује повраћај више обрачунате и наплаћене царине и других увозних дажбина у висини разлике између оцарињене и приспеле количине нафте, Царинарница је правилно захтев одбила као неоснован на основу члана 136. став 1. тачка 2. Царинског закона ("Службени лист СРЈ", бр. 45/92 ... 36/2002 и 7/2003). Цитираном одредбом Царинског закона прописано је да ако се, на основу података из ЈЦИ од којих зависи обрачун царине и других увозних дажбина и из исправа које су поднете уз ЈЦИ, утврди да обрачун царина и других увозних дажбина не одговара стварном стању робе, односно ако су царина и друге увозне дажбине плаћене у мањем или већем износу или више пута, подносилац ЈЦИ може у року од годину дана од дана подношења ЈЦИ поднети захтев Царинарници код које је платио да исте накнадно обрачуна и донесе решење о наплати, односно повраћају царине и других увозних дажбина, необрачунатих или обрачунатих у мањем или већем износу. У складу са наведеном одредбом закона могу се мењати само они подаци унети у декларацију који не одговарају стварном стању робе, а не слажу се са подацима из исправа које су поднете уз исту у смислу члана 124. Царинског закона.

Како су у конкретном случају подаци из предметних ЈЦИ у погледу количине и вредности робе у моменту

Како су у компаративном случају подаци из претходних судова погледу количине и вредности робе у моменту царињења били усаглашени са подацима из пратећих исправа, а што ни тужилац тужбом, а ни жалбом не оспорава, то је Царинарница правилно поступила када је решењем одбила захтев тужиоца као неоснован.

Суд је ценио наводе тужбе којима се указује на мању количину приспеле робе утврђену након царињења и налази да су исти без битног утицаја на другачију оцену законитости оспореног решења, јер је мања количина и вредност приспеле робе утврђена накнадно након царињења, а тужилац није тражио царињење на основу привремених података по основу члана 132. ст. 2. и 6. Царинског закона.

Због наведених разлога, Врховни суд Србије је нашао да оспореним решењем није повређен закон на штету тужиоца, па је применом одредбе члана 41. став 2. Закона о управним споровима, одлучио као у диспозитиву пресуде.

ПРЕСУЂЕНО У ВРХОВНОМ СУДУ СРБИЈЕ У БЕОГРАДУ,

дана 3.8.2006. године, У.бр. 58/05

Записничар Председник већа-судија

Рајка Милијаш,с.р. Снежана Живковић,с.р.

За тачност отправка

Управитељ писарнице

Мирјана Војводић

МЂ